

Foto: Jan Handreich

„Rád tančím dodnes, stejně jako moje děti,“ řekl nám včera John Travolta – ale vlastně ani nemusel. Zažili jsme to ve Varech na vlastní oči.

ENGLISH INSIDE

Interview with
John Travolta

English Section, page 1

KVIFF Film Industry
Office makes business
a pleasure

English Section, page 3

Today's Official
Selection films

English Section, page 4

UVNITŘ ČÍSLA

Program na zítřek /
Program for tomorrow
strana / page 5, 6, 7, 8

Kočovní život
Petra Formana
strana 3 / page 3

Třikrát o hlavní soutěži:
Místo v nebi,
Září a 11.6
strana 2 / page 2

JOHN! JOHN!! JOHN!!! JOHN!!!!

Takhle na něj piští varské fanyanky, kamkoli přijde. Fotí se s dámami středního věku i dvacítkami, s babičkami i pubertáčkami. Božský **JOHN TRAVOLTA**, kvůli kterému letos 2238 lidí šťastně mrzlo v karlovarském Letním kině, skvělý herec a vášnivý letec, je zkrátka jen jeden.

Veronika Bednářová

Cetla jsem, že jste po záplavách v New Orleans v roce 2005 i během zemetřesení na Haiti v roce 2010 okamžitě nasadil do vlastního boeingu a obětem – jako dobrovolník – dopravil potraviny a léky. Co vás k tomu vedlo?

Mám přece velké letadlo, Boeing 707. Moc dlouho už ho sice mít nebudu, protože stárne, ale když k těm katastrofám došlo, měl jsem ho k dispozici. Je to hodně prostorné letadlo, snadno jej naložíte jídlem a léky. Díky němu jsem se k lidem mohl dostat rychleji než Červený kříž, naše vláda i OSN – v New Orleans jsem byl dokonce dřív než prezident. Požádal jsem totiž rychle o povolení k letu a v obou případech jsem ho, asi i díky svému jménu, dostal. Sehnat léky, potraviny a zdravotnický materiál už pak trvalo jen pár dní.

Na lidi v New Orleans a na Haiti musela už jen vaše přítomnost působit jako velká psychická vzpruha.

Nikdy nezapomenu na ty silné, drsné chlapy, záchranáře a hasiče, kteří ve dne v noci dělali a přitom jim před očima

umírali i členové vlastních rodin a přátelé. Přesto museli, bez oddechu a beze spánku, pracovat, pátrat po obětech a bohužel nacházet mrtvá těla. Když jsem tam dorazil, byli už na pokraji sil. Jeden z nich se na mě podíval, úplně se sešypal, objal mě a řekl mi, že jsem pro něj jediný pevný bod ve vesmíru. Představoval jsem pro něj symbol normality a doby před kalamitou, takže se ke mně mohl ve svém zármutku přimknout, stejně jako mnoho dalších mužů a žen. Fajn bylo i to, že ti lidé měli najednou pocit, že se na něj svět nevykašlal, že někoho zajímají. V určitých situacích musíte obejít běžná nařízení, zákazy a zvyklosti a jednoduše konat.

Plánujete ještě svou soukromou cestu do vesmíru?

No... Počkám si, jak pokročí technologie. Chci si být naprosto jistý, že nové kosmické dopravní prostředky budou v odpovídajícím technickém stavu. To je podle mě legitimní požadavek; potřebuju se cítit bezpečně.

A kdybyste si musel vybrat mezi létáním a herectvím?

Nikdy bych nechtěl stát před takovou volbou. Herectví by ale nejspíš bylo na

prvním místě, protože mi dalo spoustu možností. A taky je to moje práce.

Jak vám úspěch změnil život?

K lepšímu. Když pocházíte z dělnického prostředí, vaši rodiče pro vás chtějí jen to nejlepší. Když toho nejlepšího dosáhnete, plníte tím své i jejich sny. Během života potom přejete úspěch i ostatním – tak to alespoň chodí u slušných lidí.

V době, kdy jste se proslavil, vám ale bylo jen čtyřicet, takový úspěch může s člověkem pořádně zamávat.

Ano, měl jsem smíšené pocity. Občas mi rychlý vzestup přerůstal přes hlavu, ale zároveň jsem tušil, že mám něco, na čem budu moct stavět celý život. Věděl jsem, že jsem už ukázal, co umím – což ovšem nikdy není zárukou dalšího úspěchu.

Když jste poprvé četl scénář Tarantinova *Pulp Fiction*, co jste si říkal?

Že je to skvěle napsané, ale nedokázal jsem si představit, že budu provádět to, co má postava ve scénáři předepsáno. Měl jsem obavy, jak budu hrát člověka závislého na heroinu a zároveň nájemného vraha. Nebyl jsem si jistý, jestli ty scény přežiju. Pak mě napadlo, že to pojmu s humorem, a když jsem do scénáře zapojil grotesku, všechno se urovnalo.

Pochyboval jste i v případě scénáře

k muzikálu *Hairspray*, kde hrajete obézní paninku?

Ano. Ze začátku po mně chtěli, abych vypadal spíš jako muž, který hraje ženu. Jenže to by mě nebavilo. Jsem herec, ne transvestita z cirkusu. Kdyby se mi ale podařilo diváka přesvědčit o tom, že jsem skutečně žena, pak by to byl opravdový úspěch! A tak jsem bojoval. Prosadil jsem si pro postavu zvláštní přízvuk – i to, jak má vypadat. Zvítězil jsem.

Drsná válečná *Sezóna zabíjení*, kterou jste včera večer uvedl ve světové premiéře zde ve Velkém sále, je v podstatě film dvou mužů: vás a Roberta De Nira. Jak se vám spolupracovalo?

Roberta znám již mnoho let, od doby snímku *New York, New York*. Vyznával tehdy v Americe nový trend, kdy se herec musel zcela ztotožnit s postavou, získat její schopnosti a vědomosti. Například ve filmu *Zuřící býk* se Robert skutečně stal boxerem, ve filmu *New York, New York* zase hrál na saxofon. Když jsem chvíli nato natáčel *Horečku sobotní noci*, převzal jsem jeho metodu a devět měsíců tvrdě trénoval, abych se naučil tančit stejně jako moje postava. Robert De Niro mě tedy ovlivnil na celý život – a já pak musel čekat 37 let, než jsem mohl stát po jeho boku. Bylo to úžasné. Konečně jsem cítil, že jsem se dostal do bodu, kdy si už můžu zahrát s tak skvělým hercem. **I**

NA CO PUDEM

ANNA LINHARTOVÁ
herečka

Do Varů jsem přijela mimo jiné i kvůli promítání našeho filmu *Cesta do lesa*, ale vidět bych chtěla hned několik dalších. Patří mezi ně určitě *Pěna dní*. Miluju totiž původní knížku Borise Viana, úžasnou Audrey Tautou a samozřejmě i Michela Gondryho. Nemůžu se dočkat.

V plánu mám i projekci letošního českého snímku *Bez doteku*. Z filmů, o kterých jsem zatím slyšela,

je totiž bezkonkurenčně nejkontroverznější. Táhne mě tam tedy i zvědavost.

A rozhodně si nemůžu nechat ujít nový film Jana Hřebejky *Libánky*. Pokud vím, nechal se inspirovat severskou kinematografií, což by mělo být samo o sobě zajímavé, nemluvě o tom, že tam hrají Aňa Geislerová, Stanislav Majer a Jiří Černý. Navíc se tímhle snímkem uzavírá volná trilogie, do které patří i *Kawasakiho růže* a *Nevinnost*, ve které jsem hrála. Těším se. **I**

Foto: Ondřej Lipár

PĚNA DNÍ

4. 7. 16:00 Pupp

BEZ DOTEKU

6. 7. 10:00 Kinosál B

LIBÁNKY

30. 6. 14:00 Pupp
2. 7. 9:00
Kino Drahomíra

HLAVNÍ SOUTĚŽ

IZRAELSKÝ SOUTĚŽNÍ FILM REŽISÉRA JOSEPHA MADMONYHO ČERPÁ Z BIBLE I Z ŽIDOVSKÝCH ANEKDOT

KDYŽ PRODÁTE SVÉ MÍSTO V NEBI...

Izraelský režisér **JOSEPH MADMONY** se vrací do hlavní soutěže. V roce 2011 jeho *Restaurátor* vyhrál Křišťálový glóbus, o dva roky později si na stejnou cenu brousí zuby Madmonyho nový film *Místo v nebi*. Pro oba snímky je klíčový vztah otce a syna, ten novější se však zdá být ve svém záběru ambicióznější.

Zbyněk Vlasák

Místo v nebi ukazuje čtyři desetiletí života izraelského vojáka s přezdívkou Bambi, které jsou zároveň čtyřiceti roky bojů státu Izrael za svou existenci. Ale být tu jsou i scény z války, třeba velmi sugestivně snímaná tanková bitva, Madmony nikdy neuhne do většího celku a dějinné bouřky vnímáme z Bambiho perspektivy.

Sledujeme ho jako polního velitele v padesátých letech a později i jako zasloužilého generála. Činy, jichž se dopustil na začátku kariéry a které byly tehdy normální, máme možnost vidět v jiném světle – jako zločin – v době, kdy Bambi nuceně odevzdává prýmký a odchází do předčasné penze.

Neméně důležitou linkou je pak vzá-

jemné potýkání se, míjení se a splývání Bambiho, jeho tchána, ženy a nakonec především jeho syna. Vidíme, jak těžce se Bambiho syn vyrovnává s autoritářským, rozhodným, chybujícím, ale zároveň milujícím otcem. A zkoumáme, zda je jeho propadnutí náboženskému životu více vzdorem proti pragmatické hlavě rodiny, či zda pro něj cesta víry představuje skutečné naplnění.

Režisér chtěl na plátně podle svých slov zkombinovat své dvě velké lásky. Jednak zálibu v rozmáchlých biblických vyprávěních, která ústí ve snahu říct něco velkého o světě a člověku v něm. „Právě proto je *Místo v nebi* epickým příběhem, jenž zachycuje 40 let, tři války, historii Izraele a desítky postav. Příběhem o muži, který bojuje proti svému vlastnímu osudu – a prohrává,“ říká Madmony.

Druhou jeho láskou jsou naopak malé

Prodat své místo v nebi je dovoleno samotným židovským náboženským právem.

příběhy, (židovské) anekdoty, jejichž hrdinové jsou z masa a kostí, dělají chyby, protože jsou hnáni svými emocemi. „*Místo v nebi* je i takovou anekdotou. Vypráví o muži, který zamlada ve své aroganci prodal své místo v nebi, a jeho

synovi, jenž se o čtyřicet let později snaží onen prodej zrušit,“ dodává Madmony.

„Malé“ a „velké“ se tu střetává snad v každé scéně a vznikající napětí pak táhne celý film od začátku po konec.

Jestli bude také druhá karlovarská náv-

MĚLI BYSTE VĚDĚT...

! K natočení filmu režiséra **Josepha Madmonyho** inspirovaly příběhy, které mu lidé vyprávěli při sedmidenním truchlení po smrti jeho strýce Šivy. Prý je to pro sdílení historek ideální příležitost.

! Jedním ze zdrojů inspirace byl pro Madmonyho i biblický příběh Izáka a jeho otce Abraháma.

PENNY PANAYOTOPOULOU SE SNÍMKEM ZÁŘÍ PO DESETI LETECH VRACÍ K CELOVEČERNÍMU FILMU

KOALICE V SAMOTĚ

ZÁŘÍ:

30. 6. 20:00 Velký sál
1. 7. 13:30 Pupp
3. 7. 9:00 Kino Drahomíra

MĚLI BYSTE VĚDĚT...

! S předchozím filmem **Penny Panayotopoulou**, který se jmenuje *Těžké loučení s otcem*, se mohli karlovarští diváci setkat už v roce 2003, kdy byl uváděn v sekci Jiný pohled.

! Režisérčinou velkou láskou je **Michelangelo Antonioni**, vnitřní dynamika jejího *Září* je podle ní hodně inspirována právě filmy italského tvůrce.

Penny Panayotopoulou zůstává trochu stranou nové řecké filmové vlny, které se v posledních letech dostávalo ve Varech velké pozornosti.

Na deset let se řecká režisérka **PENNY PANAYOTOPOULOU** odmlčela, aspoň co se týká hraných celovečerních filmů. Točila po tu dobu spíše televizní dokumenty. Jako by sbírala síly pro opětovné nadechnutí. Teď se vrací snímkem *Září*, intimním, existenciálním portrétem Anny, která má jen jednoho společníka – svého psa jménem Manu.

Zbyněk Vlasák

Když Manu umírá, Anna hledá nový opěrný bod pro svůj prázdný život. Jaké by to asi bylo, kdyby měla rodinu, přátele? Sama to nejspíš neví, nemá tu zku-

šenost, a tak se začne po normálním životě rozhlížet kolem. Právě v tom momentu vstoupí do jejího zorného pole manželský pár ze sousedství. Sofie a její muž jsou na první pohled ideální dvojice, mají moderní dům, on je lékař, ona je v domácnosti se dvěma dětmi. Mají vše, po čem Anna touží.

„Jednou jsem slyšela příběh osamělé ženy, která obcházela prázdné byty a domy a snažila se v nich představit jiné verze vlastního života, jako kdyby měla milion různých možností, jak ho žít. A pak mě napadlo, co kdyby ty domy nebyly prázdné,“ říká režisérka.

Anna stále více propadá své závislosti na nové rodině. Podvědomě ji v tom podporuje Sofie, čím dál víc jí otevírá dveře, pouští si vetřelce do svého světa. Cítí s ním koalici v samotě, její pragmatický manžel je často v práci, děti příliš rychle dospívají, a Sofie tak má pro Annu pochopení. Její muž naopak ničemu z toho nerozumí. Nechápe, že někdo může potřebovat pomoc v zármutku po smrti psa; je to přece jenom pes. Zároveň má úctu k vlastnímu sou-

kromí a nechce si ho nechat ohrožovat někým cizím.

Vnitřní napětí nezadržitelně stoupá až k nevyhnutelnému konfliktu. I když je jasné, že i ten bude ztišený, uvěřitelný, a o to možná pro diváka silnější.

„Při práci na dokumentech jsem se naučila, že když lidé vyprávějí příběh, často je za ním skryt ještě jeden, kterého si sami nejsou vědomi. A většinou je to ten důležitější,“ říká Panayotopoulou. „A já se snažím najít zlomy v takových vyprávěních, místa, ve kterých vychází na světlo to, co by jinak zůstalo skryto. Pokoušela jsem se o to i ve filmu *Září*,“ dodává.

Řecká kinematografie zažívá svou „novou vlnu“. Táhnou ji tvůrci o generaci mladší, než je Penny Panayotopoulou, jejich snímky jsou alegoriemi úderů, jimž je společnost v Řecku v posledních letech vystavena. Režisérka *Září* zůstává jakoby stranou tohoto proudu, její film je tradičněji vystaven, jeho politický dopad není tak zřejmý. Přesto je tu něco společného: soustředěnost, odcizení, konfrontace s něčím, co člověka přesahuje a co může sám zdolat jen obtížně. !

REŽISÉR PHILIPPE GODEAU PŘIJEL DO VARŮ S FILMEM 11.6

FRANCOUZSKÁ KRÁDEŽ STOLETÍ

5. listopadu 2009 ukradl člen bezpečnostní služby Toni Musulin auto své společnosti, které zrovna převáželo 11,6 milionu eur. O čtyři roky později o tomto smělém činu vznikl francouzský film **11.6**, jenž se letos bude ucházet o karlovarský Křišťálový glóbus.

Zbyněk Vlasák

Philippe Godeau se pokusil o rekonstrukci událostí, o nichž v roce 2009 mluvila celá Francie. Pomohlo mu, že už okolnosti činu byly vpravdě filmové: Provedení bylo prosté a nepadl při něm jediný výstřel, nedošlo ani k náznaku násilí. Musulinovi po deseti letech ve službě všichni věřili, a tak mu stačilo s autem spóradaně odjet v momentu, kdy ho kolegové na chvíli nechali samotného.

Sám zloděj navíc tvrdí, že mu nešlo o peníze, 9,1 milionu se také později našlo v jedné podzemní garáži, prý chtěl jen vytestat své šéfy. Ostatně Musulin se jedenáct dní po krádeži sám přihlásil na policii v Monaku. Mezitím se jeho příběh stal fenoménem na sociálních sítích, jeden rapper o něm dokonce složil píseň.

Spekuluje se, že Musulin počítal s třemi roky natvrdo, po nichž by si mohl

užívat zbylých peněz, které se nikdy ne našly. Francouzská prokuratura mu však dokázala přišít ještě pojišťovací podvod z dřívějšíka, a tak nakonec ve vězení stráví pět let.

Godeau se ve svém filmu zaměřil především na rozkrývání Musulinových motivací. „Zajímalo mě, jak se člověk, který tvrdě pracuje, je velmi pečlivý, spřádaný a bez policejního záznamu, dostane na druhou stranu zákona,“ říká.

Soustředil se také na sociální aspekty Musulinova činu. Tomu se před krádeží vedlo dobře, dokonce si v jedné aukci koupil za část úspor ferrari, ale nikdy si nezáskal respekt, po kterém toužil. Godeau tak ve svém snímku odhaluje určitý druh sociální diskriminace: Lidé z Musulinova okolí mu dávali najevo, že jeho status bezpečnostního pracovníka neodpovídá statusu majitele podobného auta, bez ohledu na to, že si peníze na něj

François Cluzet si zahrál v obou Godeauových filmech: v **11.6** i ve snímku *Poslední na cestu*.

dokázal sám vydělat. „Jsem občan první třídy, ale můžu si dovolit jen věci z třídy druhé,“ říká jeho filmová postava.

Aby dokázal dát dohromady Musulinův příběh, jeho motivace i okolnosti celé krádeže, musel Godeau vybrat herce, který tohle všechno udrží pohromadě,

a navíc dokáže svým charismatem unést celou stopáž. To se povedlo beze zbytku.

„Pro mě je François Cluzet ztělesněním neherectví – jeho hraní vychází zevnitř. Čím méně hraje, tím je jeho výkon silnější,“ říká o představiteli hlavní role režisér. Když se Musulin ve filmu dozví,

MĚLI BYSTE VĚDĚT...

! Skutečný **Toni Musulin** má srbské kořeny, a tak se předpokládá, že peníze, stejně jako jeho ferrari, koupené z druhé ruky, jsou ukryty někde na Balkáně.

! Režisér **Philippe Godeau** se s Musulinem nikdy osobně ne setkal, produkce nicméně podala alespoň žádost, aby se na film mohl ve vězení podívat.

že jeho šéfy po krádeži opravdu propustili, stačí Cluzetovi jen nezřetelný úsměv, který řekne vše o jeho zadostiučinění.

Právě Cluzet bude ve Varech patřit k favoritům na cenu pro nejlepšího herce. A bez šance v kláně o Křišťálový glóbus není ani film **11.6**. !

OSOBNOST DNE

PETR FORMAN LÁKÁ NEJEN NA ZRŮDY ZE SPEKTAKULÁRNÍHO PŘEDSTAVENÍ OBLUDÁRIUM

BRATŘI FORMANOVÉ A 32 TUN DIVADLA

„Chtěli bychom se s našimi kousky dostat na místa, kam ostatní divadla běžně nejezdí, a za lidmi, kteří do divadla normálně nechodí. Proto jsme zvolili cirkusový žánr – naším cílem je zařídit se tak, abychom jednoho dne mohli hrát uprostřed pole,“ říká **PETR FORMAN**. Svůj stan však letos – s bratrem Matějem – rozbili hned u Thermalu.

Kristýna Pleskotová, Ondřej Lipár

Vcházíte do potměšitého šapitó. K sedadlům vás směřuje mírně potrhý uvaďeč, který má na krku zavěšenou baterku poháněnou klikou. Na místo vás pak usazuje kdosi v bělostné masce pierota. Je slyšet vrnění elektrického proudu, občas se na chvíli rozžhaví vlákno žárovky. Točna uprostřed se konečně dává do pohybu. Brzy dojde na drezuru koní, a dokonce kolem vás propluje i mořská panna. Pokud se chcete nechat unést kouzlem starých časů, nevynechejte dnes v 15:00 a 21:00 představení *Obludárium* na nábrží Jana Palacha.

Kde všude jste nasávali inspiraci?

Rozhodně ze starých cirkusů, kabaretů, dokonce i nočních podniků a freak shows. Zejména o cirkusových „zrůdách“ jsme si načetli snad všechnu dostupnou literaturu a zhlédli všechny filmy. Některé postavy se nám dokonce promítly i do samotného představení, například slavná vousatá žena

Julie, která doopravdy existovala. Samozřejmě jsme také přidali vlastní příběhy. Baví nás minulost a atmosféra cirkusu. Osobně to mám moc rád. Sice jsme tohle nikdy nedělali a nepocházíme z tohoto světa, ale zavrtali jsme se do něj a nechali se inspirovat.

Představení mělo premiéru v roce 2007. Jak dlouho ho ještě plánujete hrát?

Vidíte, tahle festivalová uvedení jsou vlastně úplně výjimečná, protože jsme s *Obludárium* už loni přestali. Vždycky je ale strašná škoda končit s něčím, co funguje, tak jsme rádi, že si můžeme zahrát tady ve Varech. Tato vystoupení jsou, alespoň co prozatím vím, poslední na delší dobu. Pak vyrážíme do Německa a Francie.

Stále vás kočovný život baví?

To víte, že ano. Poslední rok jsem pracoval v Čechách – nemůžu říct, že by mě

Foto: Jan Handreich

Petr Forman. Poznává se podle toho, že na tváři nemá mateřské (matějské) znaménko.

to nebavilo, ale jednoduše mi cestování chybělo. Jsem rád, že si aspoň přes léto trochu zahrajeme. Nepotřebuju být pořád pryč, mám rodinu a samozřejmě jsem s ní rád doma.

Máte na cestách „cirkusáckou“ práci rozdělenou?

Když se staví, tak je brácha Matěj šéf

stavby a já takový dělník. Představení zase hlídám já. Každý má své místo a umí svůj kousek.

Nevystupujete pod obvyklým šapitó. Jaký původ má váš třípatrový stan?

Návrh dělal právě brácha, kovovou konstrukci jsme si nechali vyrobit ve Francii. Chtěli jsme hrát i tam a na to potřebujeme

spoustu povolení. Pomáhal nám náš dlouhodobý partner Théâtre National de Bretagne, s nímž spolupracujeme už od roku 1989. *Obludárium* je z hlediska produkce jedno z těch trochu těžkopádnějších představení: samotný stan se staví tři dny a bourá den. Jsme tu také díky partnerovi C.S. CARGO, který nám půjčil kamion. Jen stan, do kterého se vejde 145 lidí, potřebuje auto s nosností 22 tun. Dekorace, technika, světla a další se vejdou do menšího, desetitunového nákladáčku.

S *Obludárium* jste sjezdili Evropu, reagují na vás lidé v různých koutech světa různě?

Rozdíl je obecně vzato geografický. Čím více na sever se vydáváme, tím jsou reakce chladnější. I když se třeba divákům představení líbí, nedávají to tolik najevo. Směřem na jih se situace mění, lidi křičí, hulákají, děti pobíhají. Hraje se nám dobře všude, ale je poznat, že jižní národy jsou na tyto typy produkcí zvyklejší, protože jednoduše mají lepší klimatické podmínky. Můžou hrát na ulici a ve stanech, chodí se tak bavit často.

Jak se hraje doma?

Pochopitelně dobře. Češi mají dobrý humor, mají ho rádi, stejně jako poezii. Navíc jsme stejná nátura, takže reakce jsou perfektní. **I**

RECENZENTI ČSFD.CZ

HOŘÍCÍ KEŘ
Česká republika,
2013, 231 min.

1. 7. 10:00 Městské divadlo
5. 7. 16:00 Městské divadlo

AGENT Kmotr

Po zhlédnutí kompletní minisérie v kině jsem dokonce zauvažovala, že si snad budu muset předplatit HBO. Několik generací tvůrců s různými pohledy a jedním výsledkem. Skvěle vystavěné drama s detailní analýzou tehdejší společnosti. *Hořící keř* režisérky Agnieszky Holland nabízí příběh, který nám připadá důvěrně známý, ale nakonec zjistíme, že nám snímek nabízí úplně jiný úhel pohledu. **I**

INTIMNÍ MÍSTA
Rusko, 2013, 80 min.
30. 6. 19:30 Lázně III

AGENT =woody=

Zdrastvujte! Píše se to takhle? Asi ne. To je fuk, to, co chci prásknout, je, že jsem hodnocení zvýšil na konečné čtyři hvězdy z pěti poté, co jsem si uvědomil, že se za ujetou perverzní směsicí karikatur skrývá hlubší a vážnější zpráva o stavu dnešní společnosti po stránce vztahové, sexuální atd. Myslím, že to bude chtít ještě uležet v makovici. Myslím, že to bude chtít, abyste si na *Intimní místa* zašli sami. **I**

DOCU OKÉNKO

Filip Šebek / Festivalový deník /

Vystudovaný právník Ivan Harama věří v převětlování. Pro tento život si zvolil jméno Ivan Klasik a jinou kávu než s označením Classic nepije. Musí se ale sedmkrát zalít, neboť sedmička je šťastné číslo. Ivan Klasik obývá pokoj č. 317, hned vedle sběratelky Lidušky s „puntikovanou chorobou“, pokérovaneho vozíkáře přezdívaného Dědko s doslova vražednou minulostí a nově příchozího – bývalého maséra

EXPONÁTY ANEB PŘÍBĚHY ZE ZÁMKU
Slovenská republika,
2013, 70 min

30. 6. 15:30 Kino Čas
1. 7. 17:00 Kino Drahomíra

Františka. Tím ale výčet svérázných obyvatel domova důchodců ve slovenské Stupavě zdaleka nekončí. Jen portrét zamilovaného páru kypré Romky Veroniky a kriminálníka Reného by vydal na sa-

mostatný film. Slovenský režisér Pavol Korec dokázal v úsměvně pojatém snímku vykouzlit navýsost humánní a v dobrém slova smyslu dojemné portréty „živých exponátů“ stupavského zámku. **I**

MARIONETISTA
Velká Británie, Francie,
Polsko, 2013, 64 min

30. 6. 18:30 Kino Čas
1. 7. 14:00 Kino Drahomíra

složit působivý hold pozvolna mizejícímu loutkářskému řemeslu v jeho nejryzejší podobě a obdi-

vuhodné Meschkeho schopnosti vdechnout svým „herecům“ život a osobitý výraz. **I**

OTÁZKY PANA LÁSKY
Česká republika,
2013, 77 min

30. 6. 13:00 Espace Dorleans
2. 7. 12:30 Kinosaal B

zofrenik, který zásadním způsobem nabourává tradiční představy o apatických pacientech

psychiatrických ústavů. Podobně inspirativních dokumentárních snímků není nikdy dost. **I**

Pokud vás v posledních letech osud či větrné proudy zavály do Paříže, možná jste si všimli zadumané postavy s mírně melancholickým výrazem a zvědavou jiskrou v oku, která se kochá věčnou krásou města nad Seinou. V případě, že měla tato postava kolem sebe podezřelý množství provázků, byla menšího vzrůstu,

moc nemluvila a vůbec působila tak trochu dřevěně, je jisté, že jste potkali Baptista, jednoho z ústředních protagonistů krásně nasnímaného dokumentu o nejvýznamnějším světovém loutkáři Michaelovi Meschkem. V pozitivě pojatém a poklidně plynoucím snímku dokázala polská autorka Wiktorina Szymańska

Třicetiletý Jiří Láška z Batňovic nedaleko Trutnova je vskutku renesanční osobnost. Kromě pravidelných aktualizací svých webových stránek o nové reportáže a rozhovory je také vášnivým radioamatérem a cyklistou. Založil navíc Organizaci proti drbům, jejíž činnost spočívala v nahrávání ostrých sousedských

hádek, které pak Jirka pustil do vesnického éteru pomocí tlapačky. Podle mého geniálního nápadu, jak nastavit zrcadlo lidské malichernosti a vzájemné nevraživosti. Jiří Láška je obdivuhodně pozitivně založený člověk s velkým smyslem pro suchý humor, který se vzorně stará o svou babičku. Jiří Láška je schi-

DIVÁCKÁ CENA AUDIENCE AWARD

PRÁVO

Hlasujte a rozhodněte o nejlepším filmu 48. ročníku MFF Karlovy Vary! Máte jedinečnou příležitost ohodnotit film, který jste právě viděli. Po skončení filmu jednoduše natrhnete známku, jakou film hodnotíte. Pak odevzdejte tento hlasovací lístek při východu ze sálu hosteskám nebo vhodte do hlasovacího boxu.

Hlasování bude probíhat od 28. června do 5. července, kdy bude ukončeno po poslední večerní projekci (cca ve 2.00 hodiny ráno 6. července). Divácká cena bude předána v rámci slavnostního zakončení festivalu 6. července 2013.

MLUVILI JSTE S HVĚZDOU

MICHEL GONDROY ODSTARTOVAL SÉRII LETOŠNÍCH KVIFF TALKS

MILUJU BŘETISLAVA POJARA!

Nacpaný Jameson Festival Lounge, lidé na sedačkách i vestoje a v centru dění neoriginálnější francouzský režisér své generace – **MICHEL GONDROY**. V rámci prvního z letošních KVIFF Talks mimo jiné prozradil, co mu vadí na Disneyho filmech.

Zbyněk Vlasák

Gondroy přijel na karlovarský festival uvést zahajovací snímek *Pěna dní*. A hned jeden z prvních dotazů připomněl, že o jeho předloze, románu Borise Viana, se tvrdí, že věrně zfilmovat nejde.

„Vian si v knize hodně hraje se stavbou vět, pořadím slov, vymýšlí dokonce nová. My jsme se pokusili jeho řeč přeložit do té filmové, obrazové. Ale víte, ve Francii zná *Pěnu dní* opravdu každý a všichni si při čtení přehráli svůj vlastní film, který se nemusí shodovat s mým,“ odpověděl Gondroy.

Asi nejslavnějším snímkem francouzského režiséra je *Věčný svit neposkvrněné mysli*. Co způsobilo, že se z něj stal svým způsobem kult? „Byla to obrovská náhoda. Při psaní scénáře jsme se sešli s Charliem Kaufmanem. My jsme každý jiný, třeba se neshodneme v tématu šťastných konců – já je moc rád nemám. Naši dva producenti rovněž měli úplně odlišné představy, do toho Jim Carrey. Mohla z toho klidně být katastrofa,“ říká Gondroy o filmu, který jemu i Kaufmanovi vynesl Oscara.

Dalšímu z návštěvníků KVIFF Talks připomněly některé sekvence z Gondroyho snímků českou školu animace. A ukázalo se, že to není náhoda.

Michel Gondroy divákům prozradil, že má rád nehrdinské typy herců a že by asi nedokázal napsat postavu na tělo Johnu Travoltovi.

„Miluju Břetislava Pojara! Hodně jsem kdysi sledoval animované filmy, které k nám do Francie přicházely z komunistických zemí. V něm byly zajímavější než americké. Byla z nich cítit propaganda, ale jen na povrchu. Pod ním bylo skryto velmi intimní umění. Mám rád i animáky z Disneyho produkce, jenže u nich je to přesně naopak. Navenek se tváří svobodně, ale uvnitř jsou schovány extrémně konzervativní hodnoty, třeba žena je v nich pořád v kuchyni u plotny,“ vyznal se Gondroy

z obdivu k nedávno zesnulému tvůrci legendárního *Pojďte, pane, budeme si hrát*, který tady ve Varech v roce 2007 převzal Křišťálový glóbus za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii.

Hodně dotazů se točilo i kolem reklam. „Je to pro mě zdroj obživy, ale nedělám je za každou cenu, vybírám si. Nikdy bych netočil spot o armádě nebo cigaretách,“ řekl Gondroy. „Když točíte vlastní filmy, musíte se občas umět vzdát nápadu. Reklamy jsou nebez-

pečné, zadání je sice jasnější, ale prostředky, které máte k dispozici, jsou zpravidla obrovské a člověk si na to snadno zvykne,“ dodal. Mimořádně poslední Gondroyho reklama byla na deodorant. **I**

KVIFF Talks: Dnes na Gondroyho naváže debata s tvůrci filmu *Všichni dobří rodáci*. Přítomni budou režisér *Vojtěch Jasný* a herci *Drahomíra Hofmanová* a *Pavel Pavlovský*. Přijďte v 11:00 do Jameson Festival Lounge!

HOLLYWOOD

JAK DOBYT AMERIKU

Jak zařídit, aby si někdo přečetl váš scénář? Jak získat do svého filmu opravdovou hvězdu? Čeho by se měli producenti vyvarovat? Zkrátka: Jak uspět v Hollywoodu?

Milan Popelka

Na tyto otázky bude hledat odpověď letošní panel Spolupráce s Hollywoodem, který si v přechozích pěti letech už stihl ve Varech získat nemalé renomé.

Letošní panelisty i téma vybral Milan Popelka, jenž je výkonným ředitelem společnosti FilmNation Entertainment. Ta se v poslední době podílela kupř. na prodeji mezinárodních práv k oscarovému filmu *Králova řeč*, producenty pak stála třeba za soutěžním snímkem z loňských Cannes *Mud*.

Doplní ho Dana Archer, prezidentka a partnerka agentury DDA Public Relations, Jessica Lacy, vedoucí oddělení mezinárodních a nezávislých filmů v společnosti ICM Partners, Joel Lubin z agentury Creative Artists Agency a producent Clay Pecorin, výkonný partner společnosti Two Ton Films.

Panel bude moderovat Tomáš Baldýnský a je otevřený filmovým profesionálům, novinářům i široké veřejnosti, kapacita je však omezena. **Uskuteční se dnes v Grandhotelu Pupp, v salónu Chopin od 13:00. I (zbn)**

48. Segafredo Zanetti - dodavatel
Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary

Segafredo ZANETTI
il vero espresso italiano

Segafredo Zanetti CR spol. s r.o.
Jungmannova 30, 110 00 Praha 1
tel.: 221 969 730, fax: 221 969 740
e-mail: cafe@segafredo.cz
www.segafredo.it

Divadlo bratří Formanů
OBLUDÁRIUM
POKLESÁ ČESKÁ FREAK SHOW CELOSVĚTOVÉHO FORMÁTU...
...SE ŘÍTÍ NA KARLOVY VARY!

SOBOTA 29. 6. OD 13:00
NEDĚLE 30. 6. OD 15:00 A 21:00
PARKOVIŠTĚ NA NÁBŘEŽÍ JANA PALACHA
(5 MINUT PĚŠKY OD HOTELU THERMAL) • **VSTUPNÉ 150,- Kč**
VSTUPENKY NA HLAVNÍ POKLADNĚ HOTELU THERMAL

Karlovy Vary International Film Festival

CSCARGO

ENERGIE ČESKÉHO FILMU

Navštivte náš stánek u Mlýnské kolonády:
dabingové studio, videokvíz, maskérna, každé
odpoledne od soboty do pátku autogramiáda.

Revival

Klauni

Fulmaya, děvčátko s tenkýma nohama

Zuzana Michnová – Jsem slavná tak akorát

hlavní partner
48. MFF Karlovy Vary

RWE

The energy to lead

www.rwe.cz

tially made no distinction between documentary and fiction; both are equally adventurous processes. I was irritated by stereotypes; I wanted to achieve authenticity of expression."

11:30

Martha Marcy May Marlene / Martha Marcy May Marlene

Velký sál 413

Režie: Sean Durkin
USA, 2010, 102 min.

Psychologický thriller o dívce (Elizabeth Olsenová), která uteče z komunity ovládané charismatickým vůdcem (John Hawkes). Pomocí rafinovaně zkonstruované narativní linky, stírající hranice mezi pamětí, sny a představami, Durkin postupně odhaluje dívčinu nedávnou minulost.

Psychological thriller follows a young woman (Elizabeth Olsen) who escapes from a community controlled by a charismatic leader (John Hawkes). Aided by a delicately constructed narrative line blurring the boundary between memory, dream, and imagination, director Durkin uncovers the young woman's recent past.

12:30

How to Describe a Cloud / Jak popsat oblak

Kino Čas 4C2

Režie: David Verbeek
Netherlands, 2013, 80 min.

Dívka Liling se musí z Tchaj-peje vrátit na venkov ke své matce, která náhle oslepla. Zráta důležitého smyslu však posílila matčinu schopnost předvídat a i Liling náhle cítí nevysvětlitelné náporu intuice.

Now settled in Taipei, young Liling must return to her home village to care for her mother, who has suddenly lost her sight. The lack of this important sense, however, has increased her mother's ability to see into the future, and Liling, too, is now experiencing inexplicable flashes of intuition.

12:30

The Pervert's Guide to Ideology / Perverzní průvodce ideologií

Kinosál B 452

Režie: Sophie Fiennes
United Kingdom, Ireland, 2012, 134 min.

Po úspěšném *Perverzním průvodci filmem* se slovinský filozof Slavoj Žižek, obdařený nespoutaným intelektem a specifickým smyslem pro humor, vrací v neméně zábavné filmové smířšti.

After the success of *The Pervert's Guide to Cinema*, Slavoj Žižek, the Slovene philosopher blessed with unbridled intellect and a pointed sense of humor, returns in this no-less entertaining cinematic tidal wave.

12:30

Grzeli nateli dgeebi / V rozpuku

Malý sál 423

Režie: Nana Ekvtimishvili, Simon Gross
Georgia, Germany, France, 2013, 102 min.

Film potvrzuje momentální statut Gruzie jakožto země, odkud vycházejí pozoruhodné talenty. V *Rozpuku* je působivé dílo, vyznačující se vřímavým uchopením tématu dospívání. V jeho centru stojí dvě pubertální kamarádky, které se do příslušného věku dostávají v roce 1992, právě když Gruzie po dlouhé době znovu získala nezávislost.

Georgia's reputation as the latest cinematic hotspot for emerging talent is enhanced further by *In Bloom*. It's an absorbing, intelligently assembled coming-of-age that revolves around two pubescent gal-pals growing up in 1992, just after independence was restored.

13:00

111 dokhtar / 111 dívek
Divadlo Husovka 4H1

Režie: Bijan Zamanpira, Nahid Ghobadi
Iraq, 2012, 79 min.

Prezidentovi Íránu je adresován dopis 111 kurdských dívek. Požadují, aby jim stát našel manžely, jinak spáchají hromadnou sebevraždu. Do oblasti se spolu se svým asistentem a mladým vůdcem vydává vysoký státní úředník, aby tragédií zabránil.

The president of Iran receives a letter from 111 Kurdish girls. It demands that the government find them husbands – otherwise they will commit mass suicide. In order to prevent a tragedy, a high-ranking government official sets out for the region with his aide and a young guide.

13:00

Krátké filmy

Espace Dorleans 4E2

Daheim / Doma

Režie: Olaf Held
Germany, 2011, 26 min.

Farmářskému synkovi Heikovi je kolem třiceti. Když přijde o práci ve vlastní vesnici, přestěhuje se do nejbližšího velkoměsta. Tam však jen zpovzdálí sleduje městský život a navzdory nové práci zůstává sám.

Heiko, the son of farming parents, is in his early 30s. After losing work in his village, he moves to the nearest big city. But there he is a mere observer of city life, and he remains alone in spite of his new job.

Tuba Atlantic / Transatlantická trouba

Režie: Hallvar Witso
Norway, 2011, 25 min.

Každý musí jednou zemřít. Sedmdesátiletému Oskarovi zbývá posledních šest dní života. Je připraven odpustit bratrovi nedorozumění, ke kterému došlo před lety. Podaří se mu spojit se s bratrem, který, jak věří, žije na druhé straně Atlantiku, než bude příliš pozdě?

Everybody has to die some day. Seventy-year-old Oskar has only six days left to live. He is ready to forgive his brother for a misunderstanding that occurred years ago. Will he be able to get in touch with his brother, who he believes is living on the other side of the Atlantic, before it's too late?

Curfew / Sophia a Richie

Režie: Shawn Christensen
USA, 2012, 19 min.

Uprostřed pokusu o sebevraždu zavolá Richiemu sestra a požádá ho, jestli by na pár hodin nemohl pohlídat svou neteř Sophii. Richie se rozhodne změnit plány a stráví večer ve společnosti Sophie.

Right as he's about to commit suicide, Richie's sister calls to ask if he could mind his niece, Sophie, for a few hours. Richie decides to alter his plans and spend the evening with the little girl.

The Centrifuge Brain Project / Projekt centrifugace mozku

Režie: Till Nowak
Germany, 2011, 7 min.

Již od 70. let 20. století provádějí vědci experimenty na prapodivných atrakcích v zábavních parcích, aby zjistili, jak ovlivňují lidský mozek. Fiktivní dokument o tom, jak se dospělí kluci snaží hledat štěstí trochu zmateným způsobem.

Since the 1970s, scientists have been experimenting with strange amusement park attractions to find out how they influence the human brain. A mockumentary about full-grown boys trying to find happiness in a rather scatterbrained way.

M.O. / M.O.

Režie: Jakub Kouřil
Czech Republic, 2012, 7 min.

Příběh osamělé babičky, která si pro zpestření svých dnů objedná poštu mechanického dědečka. Český lev pro nejlepší krátký film v roce 2012 a čerstvá nominace na studentského Oscara.

The story of a lonely old lady who orders a mechanical, mail-order grandpa to add a little spice to her life. Magnesia Award for Best Student Film for the year 2012 and recent student Oscar nomination.

13:30

More / Moře

Lázně III 4L2

Režie: Alexandra Strelyanaya
Russia, 2013, 82 min.

Mladý fotograf, unavený moskevským životem, se vydává na Kolský poloostrov, aby dokumentoval život v tamních rybářských osadách, jejichž obyvatelé žili po staletí v těsném sepectí s mořem.

Weary of Moscow, a young photographer sets out for the Kola Peninsula in order to document the life of the local fishing communities whose inhabitants have lived in close proximity to the sea for centuries.

13:30

September / Zář

Pupp 4P3

Režie: Penny Panayotopoulou
Greece, Germany, 2013, 105 min.

Mlčenlivá třicátnice Anna žije v malém bytě se psem Manu, který je jí vším. Následkem bolestivé události, jež jednoho dne rozruší pečlivě strážný život daleko od lidí, se Anna upíná k rodině Sophie, šťastné manželky a matky dvou dětí.

Anna, a taciturn 30-something, lives in a small flat with her dog Manu, who means everything to her. After a distressing incident which disrupts her carefully guarded, secluded life, Anna attaches herself to the family of Sofia, a happily married woman and mother of two children.

13:30

Hara / Radost

Richmond 4R1

Režie: Elias Yannakakis
Greece, 2012, 79 min.

Hara, žena ve středních letech, vchází na novorozenecké oddělení, ze kterého si posléze odnáší kojence. Příběh, vyprávěný s minimem dialogů a převážně obrazově, zprostředkuje divákovi vzhled do Hařina vnitřního života.

Hara, a woman in her middle years, enters a maternity ward and leaves shortly afterwards with a newborn baby. The story, told largely through images with a minimum of dialogue, allows the viewer to see right inside Hara.

14:00

The Man Who Made Angels Fly / Marionetista

Kino Drahomíra 4K3

Režie: Wiktorja Szymańska
United Kingdom, France, Poland, 2013, 64 min.

Polská režisérka Wiktorja Szymańska, vyznávající umění náznaku, se namísto standardně vystavěné biografie jednoho z nejvýznamnějších žijících světových loutkářů, Michaela Meschkeho, zaměřuje na jeho neobyčejnou schopnost vdechnout svým loutkám na pár minut života.

Deferring to the power of suggestion, Polish director Wiktorja Szymańska eschews a standard biopic of one of the world's top living puppeteers, Michael Meschke, focusing instead on his uncanny ability to imbue his puppets for a few minutes with living emotion.

14:00

Houston / Houston

Velký sál 415

Režie: Bastian Günther
Germany, 2012, 107 min.

Clemens je najat, aby pro německou společnost naverboval amerického výkonného ředitele. Jenže Clemens je taky tak trochu alkoholik a jeho výprava do Texasu se promění v zážitek, v němž je otravný Američan z hotelového baru jen pominutelnou epizodkou.

Clemens is hired by a German company to headhunt an American CEO. But Clemens is also an alcoholic, and his trip to Texas becomes an experience in which an annoying American from the hotel bar is, in fact, the least of his worries...

15:30

Krátké filmy

Kino Čas 4C3

Le jour a vaincu la nuit / Den přemohl noc

Režie: Jean-Gabriel Périot
France, 2013, 28 min.

Oceňovaný francouzský tvůrce Jean-Gabriel Périot vyzpovídal osm nedobrovolných obyvatel věznice v Orléans. Ti se na kameru svěřují se svými sny a nočními můrami a umožňují nám naplno se ponořit do psychiky poznamenané životem za mřížemi.

Award-winning French director Jean-Gabriel Périot puts questions to eight unwilling inhabitants of an Orléans prison who appear in front of the camera to speak of their dreams and nightmares, allowing us to delve deep into minds altered by a life behind bars.

Beach Boy / Beach Boy

Režie: Emil Langballe
United Kingdom, 2013, 27 min.

Emil Langballe zaznamenává průběh zdánlivě romantického vztahu keřského mladíka Jummy s padesátiletou obiloustlou Britkou Lynn a nabízí autentickou verzi snímku Ulricha Seidla *Ráj: Láska*, přibližující podobu ženské sexuální turistky v Keni, plnou falešné romantiky a milosrdných lží.

Emil Langballe describes what appears to be a budding romance between the young Kenyan boy Juma and the 50-year-old, overweight British woman Lynn, in a real-life version of the feature film by Ulrich Seidl *Paradise: Love*, set in Kenya, whose sex tourism trade promises women a romantic idyll, but all they hear are compassionate lies.

După FEL și CHIP / Jak se vám líbí

Režie: Paula Onet
Romania, 2013, 21 min.

Mladá rumunská dokumentaristka Paula Onet zachytila ve svém oceňovaném snímku až dojemnou péči několika starých rumunských vesničanů o vlastní podobiznu zdobící místo jejich posledního spočinutí, které lze vnímat i jako veřejné fotoalbum.

Young Romanian documentarist Paula Onet's award-winning film captures the poignant way in which a group of elderly Romanian villagers look after the portraits which already adorn their final resting place. Taken all together, the pictures might also be perceived as a public photo album.

15:30

Boven is het stil / Nahoře je ticho

Kinosál B 453

Režie: Nanouk Leopold
Netherlands, Germany, 2013, 93 min.

Příběh padesátiletého Helmera, žijícího na rodinné farmě pouze s nemocným otcem,

Pokračování na str. 8

je vizuálně bohatým a citlivě natočeným snímkem o muži, jenž osvobodil sám sebe od zažitých a mylných představ, které o sobě měl.

This tale about 50-year-old Helmer, living on a family farm with his old, infirm father, is a visually powerful and delicately told story about a man who liberates himself from the ingrained and misguided notions he had about himself.

15:30

I aionia epistroti tou Antoni Paraskeua / Včasný návrat Adonise Paraskevase

Malý sál 424

Režie: Elina Psykour
Greece, 2013, 88 min.

Jasně narážky na krizi v zemi a dále kritický pohled na kult celebrity, to jsou hlavní položky, které nabízí tento příspěvek k současné řecké vlně „podivných filmů“. V jeho středu stojí postarší moderátor, který zinscenuje svůj únos, aby za výkupné zaplatil své dluhy a vrátil se na obrazovku obklopen ovzduším senzace.

Clearly a take on a country in crisis and celebrity culture, this Greek Weird Wave entry makes up for its formally less striking execution with a more accessible story. It follows an aging morning talkshow host who stages his own kidnapping in order to pay off his debts and orchestrate an elaborate comeback.

16:00

Stories We Tell / Příběhy, které vyprávíme

Divadlo Husovka 4H2

Režie: Sarah Polley
Canada, 2012, 108 min.

Kontemplativní dokumentární snímek talentované kanadské herečky a režisérky je osobní, a přesto univerzální výpověď o lidské paměti a vzpomínkách. Polley se s odvahou rozhodla zpovídat členy vlastní rodiny.

Talented Canadian actress and director Sarah Polley's contemplative documentary is a personal yet universal exploration of human memory and memories. Polley courageously interviews members of her own family.

16:00

Epizoda u životu berača željeza / Epizoda ze života sběrače železa

Espace Dorleans 4E3

Režie: Danis Tanović
Bosnia and Herzegovina, France,
Slovenia, 2013, 75 min.

Nazíř se pokouší udržet rodinu nad vodou sběrem železného šrotu. Jednoho dne však musí těhotnou manželku Senadu odvézt na kliniku. Protože si rodina neplatí zdravotní pojištění, má žena za operaci zaplatit 500 eur. Nemocniční personál nemá pro zoufalou situaci chudých Romů žádné pochopení...

Nazif tries to keep his family together, body and soul, by collecting scrap iron. One day he must take his pregnant wife to the clinic. Because they have no insurance, the woman will have to pay €500 for a necessary operation. Unfortunately, the hospital administration isn't overly concerned about a poor Roma family...

16:00

Zamatová teroristi / Sametová teroristé

Městské divadlo 4D4

Režie: Ivan Ostrochovský,
Pavol Pekarčík, Peter Kerekes
Slovak Republic, Czech Republic,
Croatia, 2013, 87 min.

Snímek, který balancuje na hraně dokumentu a fikce, ukazuje snahu jednotlivců vzepít se minulému režimu. Stano, Fero a Vladimír byli kdysi označeni za zločince, optikům dneška však v jejich mnohdy úsměvných činech vidíme sympatickou odvalu.

A film which hovers on the edge of documentary and fiction as it describes the efforts of certain individuals to rise up against the former regime. Stano, Fero and Vladimír were once branded as criminals yet, from today's perspective, we look upon their often comical actions as expressions of a courage.

16:30

The Arbitr / Arbitr

Lázně III 4L3

Režie: Kadri Kõusaar
Estonia, Sweden, 2013, 103 min.

John je ambiciózní mladý vědec, úspěšný ve svém oboru. Přesto se rozhodne vzít si delší volno, aby uskutečnil svůj pečlivě připravovaný plán...

John is an ambitious young scientist and brilliant in his field. Despite this, he decides

to take an extended break from his work in order to put his carefully conceived plan into action...

16:30

Poziția copilului / Pozice dítěte

Pupp 4P6

Režie: Călin Peter Netzer
Romania, 2013, 112 min.

Šedesátiletá Cornelia je silně fixovaná na svého dospělého syna Barbua, který se za každou cenu snaží zbavit jejího vlivu. Když však dojde k tragické události, je to právě matka, za níž Barbu přijde a která je ochotna pro syna udělat cokoli...

Sixty-year-old Cornelia continues to dote on her adult son Barbu, who is trying his best to free himself from her influence. But when a tragic accident happens, Barbu's mother comes to his aid and is willing to do anything to help him...

17:00

Exponáty alebo Příběhy z kaštiela / Exponáty aneb Příběhy ze zámku

Kino Drahomíra 4K5

Režie: Pavol Korec
Slovak Republic, 2013, 70 min.

Dokumentarista Pavol Korec skládá z volně se prolínajících životních příběhů klientů domova důchodců ve slovenské Stupavě často úsměvně odlehčenou a přitom lidsky velmi silnou a různorodou mozaiku osudů lidí, „kteří ztratili vše a zůstal jim jen život“.

From the loosely interwoven life stories of clients at an old people's home in the Slovak town of Stupava, documentarist Pavol Korec pieces together a cheerful, light-hearted and, at the same time, highly compelling and varied mosaic portraying the fate of people “who have lost everything; all they have left is life.”

17:00

Viva la libertà / Ať žije svoboda

Velký sál 417

Režie: Roberto Andò
Italy, 2013, 93 min.

Je těsně před volbami a popularita největší opoziční strany klesá. Její předák Enrico Oliveri neunese situaci a zmizí. V obavě ze skandálu najde šedá eminence strany politikova dvojníka v jeho bratrovi. Giovanni Ernani je podobou odliškem svého sourozence, povahou je však diametrálně odlišný.

It's coming up to election time and the country's biggest opposition party isn't doing so well. Its leader Enrico Oliveri can't take the pressure, and he disappears. Fearing a scandal, the party's éminence grise uses the politician's look-alike brother to fill the gap. Giovanni Ernani is the spitting image of his sibling, but is diametrically opposed in character.

18:30

The Manor / The Manor

Kino Čas 4C4

Režie: Shawney Cohen
Canada, 2013, 78 min.

Subjektivní pohled do extravagantního způsobu života své kanadské židovské rodiny, která provozuje stripyťový bar a která má k ideálu rodinné pohody hodně daleko, přesto však obdivuhodně drží pospolu, natočel Shawney Cohen v průběhu tří let.

Shawney Cohen's highly personal view of his Canadian Jewish family's extravagant way of life, which includes running a strip joint. The home environment could hardly be described as ideal; even so, they are a remarkably close-knit family.

18:30

Vaters Garten – Die Liebe meiner Eltern / Otcova zahrada – láska mých rodičů

Kinosál B 454

Režie: Peter Liechti
Switzerland, 2013, 93 min.

Není mnoho těžších úkolů než ve filmu zachytit své blízké a zároveň se vyvarovat bezobsažnosti. Držitel Prix ARTE pro nejlepší evropský dokument o ale dokázal.

In the motion picture world, fewer tasks are more difficult than capturing loved ones on film while avoiding superficiality. But Peter Liechti, winner of the Prix ARTE for Best European Documentary, seems to know how to go about it.

18:30

The Broken Circle Breakdown / Broken Circle Breakdown

Malý sál 425

Režie: Felix van Groenigen
Netherlands, Belgium, 2012, 111 min.

Díky sofistikovanému střihu vystupuje na povrch složitý komplex emocí, které provázají bluegrassovými melodiemi prostoupené melodrama dvou milujících se lidí. Film, jenž donutí každého k slzám a zároveň potěší skvělým soundtrackem, se stal doma v Belgii velkým hitem.

Sophisticated editing brings out the story's complex emotional undercurrents in this bluegrass-infused Flemish meller about two lovers. A huge hit at home, this crowd-pleasing tearjerker with a terrific soundtrack scooped up the Panorama Audience Award.

18:30

La limita de jos a cerului / Lekce létání

Městské divadlo 4D5

Režie: Igor Cobileanski
Romania, Moldova, 2012, 80 min.

Devatenáctiletý Viorel žije s matkou v zapadlém moldavském městě, nemá žádné velké ambice ani iluze o životě. S kamarádem Goosem si přivydělává nelegálními obchody. Postupně se však rozhodne vzít život do vlastních rukou...

Nineteen-year-old Viorel lives with his mother in a remote Moldovan town. He has no great ambitions nor any illusions about life, and he and his pal Goos earn a little cash through illegal activities. But eventually he begins taking control of his life...

19:00

Krátké filmy

Espace Dorleans 4E4

The Mass of Men / The Mass of Men

Režie: Gabriel Gauchet
United Kingdom, 2012, 17 min.

Richard, nezaměstnaný pětapadesátník, přichází na úřad práce s třminutovým zpožděním. Úřednice se musí řídit striktními pravidly svého pracoviště a nezbyvá jí než mu za nedochvilnost udělit pokutu. Aby se nepropadl do ještě větší bídý, podnikne Richard zoufalé kroky.

Richard, an unemployed 55-year-old, arrives three minutes late for his appointment at a job centre. A staff member, obliged to observe the strict rules of the organization, fines him for being late. In order to avoid plunging further into destitution, Richard takes desperate measures.

Para armar un helicóptero / Chcete-li sestavit vrtulník

Režie: Izabel Acevedo
Mexico, 2012, 37 min.

Oliverio bydlí v domě, ve kterém se usadili přistěhovalci z mexického venkova. Ti musí bez ustání pracovat, aby zajistili základní služby, které v přibýtku chybí. Oliveriovi je ale teprve sedmnáct let. Čas tak tráví především u videoher, i když elektriny je nedostatek a její přísun je nestabilní.

Oliverio lives in a building inhabited by immigrants from the Mexican countryside who have to work constantly to ensure the basic services the house needs. However, Oliverio is only 17 and so he spends his time playing video games, although the electricity supply is erratic and there's not enough of it to go round.

Pandy / Pandý

Režie: Matúš Vizár
Czech Republic, Slovak Republic,
2013, 12 min.

Vyvíjely se miliony let, aby nakonec zůstal napospas vlastnímu osudu v bambusovém lese. Tam je našla a ujala se jich nejpríčinlivější odnož primátů – lidé. Příběh živočišného druhu, kterému se lidské pokolení plete i do nejsoukromějších oblastí života.

They have evolved over the course of millions of years and are quite capable of fending for themselves in the bamboo forest. One day they crossed paths with the most industrious of primates – man. The story of an animal species who has to share the most private aspects of its life with human beings.

Head Over Heels / Až po uši

Režie: Timothy Reckart
United Kingdom, 2012, 10 min.

Po mnoha letech manželství se Walter a Madge odcizili. Když se Walter pokusí znovu rozdmýchat bývalou vášeň, vztah se zhroutl a pár musí najít cestu, jak slepit své manželství.

After years of marriage, Walter and Madge have grown apart. When Walter tries to reignite the passion they once had, their relationship falls apart and the couple has to find a way to put their marriage back together.

Co raz zostalo zapisane / Vepsáno inkoustem

Režie: Martin Rath
Poland, 2011, 11 min.

Hrdina krátkého dokumentu zapisuje svůj život inkoustem přímo do své kůže. Tetování pokrývá většinu jeho těla, což je důkazem, že příběhu za svůj život zažil dost.

The protagonist of this short documentary writes the story of his life in ink directly on his skin. Tattoos cover most of his body, proof that his life has been full of experiences.

19:00

Mamay Umeng / Mamay Umeng

Kongresový sál 437

Režie: Dwein Baltazar
Philippines, 2012, 75 min.

Malebná filipínská vesnička, v ní lidé v každodenním shonu – a také čtyřiaosmdesátiletý muž čekající na smrt. Mimořádně citlivý snímek nabízí fascinující pohled na stárnutí, které sice neukazuje nijak lákavé, ale zároveň zprostředkovává vítané zastavení v rychle ubíhajícím čase.

A picturesque Philippine village full of busy people, but also home to an 84-year-old man waiting for death. This exceptionally perceptive picture offers a fascinating look at aging, and although it may not present it as something desirable, it mediates a welcome break from the rapid passing of time.

19:30

El limpiador / Čistič

Lázně III 4L4

Režie: Adrián Saba
Peru, 2012, 95 min.

Postarší Eusebio je dezinfektor. Pracuje v Limě postižené neznámou smrtelnou epidemií. Při jednom z „uklidů“ nalezne osmiletého chlapce, kterého se ujme.

Elderly Eusebio is working in Lima as a forensic cleaner when the city is suddenly stricken by a deadly yet unknown epidemic. During one of his “sanitizations” he finds an eight-year-old boy whom he takes under his wing.

19:30

Two Gates of Sleep / Dvě brány sna

Pupp 4P8

Režie: Alistair Banks Griffin
USA, 2010, 78 min.

Bratři Jack a Louis žijí s těžce nemocnou matkou hluboko v lesích, na hranici oddělující Mississippi od Louisiany. Oddalované se jednoho dne stává nevyhnutelným a živočišní mladici, komunikující převážně pohledy, se rozhodnou splnit matčino poslední přání.

Brothers Jack and Louis live with their seriously ill mother deep in the woods on the Mississippi-Louisiana border. The unthinkable one day becomes the inevitable, and the animalistic young men, communicating primarily through fleeting glances, decide to fulfill their mother's final wish.

20:00

Wrong Time Wrong Place / Ve špatný čas na špatném místě

Kino Drahomíra 4K7

Režie: John Appel
Netherlands, Belgium, Finland,
Germany, France, 2012, 80 min.

Mrazivé filmové zamýšlení Johna Appela nad tenkou hranicí mezi životem a smrtí, které vychází z rozhovorů s několika mladými lidmi, kterým se poštěstilo přežít vražedné běsnění Anderse Breivika.

John Appel's chilling film essay, contemplating the thin line between life and death. It draws on interviews with several young people who were lucky enough to survive Anders Breivik's murderous rampage.

20:00

Papusza / Papusza

Velký sál 41A

Režie: Joanna Kos-Krauze,
Krzysztof Krauze
Poland, 2013, 131 min.

Bronislava Wajsová (1908–1987), známá jako Papusza, je nejslavnější cikánskou básnířkou na světě. Její osud je v Polsku obestřen legendou, podle níž ji básnický talent přinesl slávu, ale její vlastní lidé ji prokleli jako zrůdkyni tajemství prastaré kultury Romů a jejich zvyků.

Bronisława Wajs (1908–1987), known as Papusza, is the world's most famous Romany poet. Her life in Poland is swathed in mystery, and her talent for writing poetry brought her fame. Her own people, however, cursed her for having betrayed the secrets of ancient Romany culture and customs.

21:30

Love Steaks / Love Steaks

Kino Čas 4C5

Režie: Jakob Lass
Germany, 2013, 89 min.

Luxusní hotel. Luxusní klientela. Neotesaný personál. Pár, který se možná hluboce

sblíží, anebo svůj vztah nechá v syrovém stavu, podobně jako tituliní steaky.

Luxury hotel. Luxury clientele. Irritable staff. A couple who might fall in love, or they might leave their relationship in its raw state – like the titular steaks.

21:30

Vic+Flo ont vu un ours / Vic+Flo viděly medvěda

Kinosál B 455

Režie: Denis Côté
Canada, 2013, 95 min.

Snímek jednoho z nejoriginálnějších quebeckých režisérů mapuje snahu Victorie a Flo začít nový život poté, co byly propuštěny z vězení. Nevýřešená minulost je však dostihne i hluboko v quebeckých leších.

A motion picture from one of the most original Québécois directors, charting Victoria and Florence's efforts to start a new life after being released from prison. But even deep in the Québec woods, unresolved events from the past catch up with them.

21:30

Tsvetat na hameleona / Barva chameleona

Malý sál 426

Režie: Emil Christov
Bulgaria, 2012, 114 min.

Temně komická evokace absurdit komunistické totality těsně před jejím pádem zároveň sleduje úspěšný vzestup amoralního oportunisty. Původně se stal donašečem ze státního pověření, posléze si mandát ke špiclovským dobrodružstvím udělí sám.

This darkly comic evocation of communist absurdities circa 1989 follows the fortunes of an amoral opportunist and his initially state-decreed, later self-mandated adventures in surveillance.

21:30

Příchozí z temnot / Příchozí z temnot

Městské divadlo 4D6

Režie: Jan Stanislav Kolár
Czechoslovakia, 1921, 60 min.

Nově rekonstruovaný film o elixíru života a tajemství Černé věže poprvé po deseti letech tak, jak byl ve 20. letech natočen. V hlavních rolích Theodor Pištěk st. a budoucí internacionální star Anny Ondrákové. Projektce s živou hudbou Andrey Rotina.

Shot in the early 1920s, this classic film about the elixir of life and the secret of the Black Tower has finally been restored to its original version. Starring Theodor Pištěk Snr and future international star Anny Ondra (Ondráková), the film is presented with live music by Andrea Rottin.

22:00

Namyeong-dong 1985 / Národní bezpečnost

Espace Dorleans 4E5

Režie: Chung Ji-young
South Korea, 2012, 106 min.

Aktivista Kim Geun-tae byl v roce 1985 před očima své rodiny unesen a dvaadvacet dní mučen. Neblahá kapitola korejské historie se v tomto tísňivém a sugestivně zahaném filmu před očima odvíjí ve větší bolestnosti.

In 1985 activist Kim Geun-tae was abducted before his family's very eyes and subjected to 22 days of torture. In this oppressive and powerfully acted film, a disastrous chapter in Korean history unfolds in all its painful poignancy.

22:00

Fær snøen faller / Než začne padat sníh

Kongresový sál 438

Režie: Hisham Zaman
Norway, Germany, Iraq, 2013, 101 min.

Madík z iráckého Kurdistanu se vydává na strastiplnou cestu do ciziny, aby zabil svou sestru, která uprchla před dohodnutým sňatkem a pošpinila tím rodinnou čest. Na své pouti není sám; solidarita Kurdů má však svá pravidla, která nelze porušit.

A young man from Iraqi Kurdistan sets out on a wretched trip abroad to kill his sister after she sullies the family honor by fleeing from an arranged marriage. He is not alone on his journey, but Kurdish solidarity involves certain rules that cannot be broken.

22:00

Heli / Heli

Pupp 4P9

Režie: Amat Escalante
Mexico, France, Germany,
Netherlands, 2013, 105 min.

Ponor do začarovaného kruhu drog a násilí, v němž se ocitne skromá mexická rodina, žijící v osamělém domku v kraji vyhlášeném střety policie s narkomafii. Mladý dělník z automobilové továrny Heli se snaží zachránit dvanáctiletou sestru, která svou naivní pubertální láskou rozpoutala strašlivou vinu krutosti.

An in-depth probe into a vicious circle of drugs and violence: a poor Mexican family lives in an isolated house in a region known for its conflicts between police and the drug mafia. Young autoworker Heli tries to protect his 12-year-old sister, whose naive pubertal love unleashes a wave of brutality.

22:30

Dolgie provody / Dlouhá loučení

Kino Drahomíra 4K9

Režie: Kira Muratova
USSR, 1971, 89 min.

Příběh matky a dospívajícího syna, který touží utéct od svých milostných neúspěchů a její dusivé péče k otci, jenž rodinu dávno opustil. Palčivá romance o lásce a osamělosti se stala jedním z nejslavnějších sovětských trezorových filmů.

The story of a mother and her adolescent son who can't wait to extricate himself from his failed love affairs and his mother's stifling devotion so he can run off to join the father who abandoned the family years ago. This acrid romance about love and loneliness became one of the Soviet Union's most celebrated banned films.

22:30

36 / 36

Lázně III 4L5

Režie: Nawapol Thamrongrattanarit
Thailand, 2012, 68 min.

Šestatřicet je snímků na klasickém analogovém filmu, šestatřicet je záběrů v tomto pozoruhodně citlivém a svobodomyslném thajském snímku. Ten sleduje mládou Sai, která se vydává po stopách ztracených fotografií.

36 is the number of shots on a standard role of analog film. 36 is the number of shots in this remarkably perceptive and liberal Thai film. It follows young Sai as she sets out to find some lost photographs because she has the feeling that, in losing them.

23:00

Jeune Et jolie / Jen 17

Velký sál 41D

Režie: François Ozon

MÍSTO ŠTĚTCE BOXERSKÉ RUKAVICE

FEŠANDA A BOXER
30. 6. 14:00
KINO DRAHOMÍRA

Když před necelými šesti lety americký filmař **ZACHARY HEINZERLING** poprvé navštívil brooklynský příbytek svérázného osmdesátiletého japonského umělce Ušio Šinohary a jeho ženy Noriko, bylo mu záhy jasné, že nenatočit dokument o tomto páru by byl hřích.

Filip Šebek

Barvitý a lidský nesmírně silný příběh se začal psát v roce 1969, kdy se v New Yorku čerstvě usazený Ušio seznámil s mladou talentovanou malířkou Noriko. Nenaplněné umělecké ambice Ušio čím dál častěji utáplil v alkoholu a jeho mladické ženě s čerstvě narozeným dítětem začalo dlouhé období krušných časů. „Vzpomínám si, že při prvním setkání mě nejvíce zaujaly jejich osobité tváře, v nichž byl vepsaný hluboký příběh.

I z jejich gest a řeči těla vyzařovalo něco magického. Umění, které vytvářeli, navíc přesně odráželo jejich zcela odlišný charakter. Noričiny jemné a emocionálně nabitě komiksové kresby oproti Ušiovu impulzivnímu, fyzicky silovému a občas až bláznivému umění. Dohromady tvořili velmi komplementární pár,“ říká Zachary Heinzerling.

Blázen, nebo umělec?

Když člověk ve filmu vidí, jak si Ušio navlékne boxerské rukavice, namočí je do barvy a bě-

hem dvacetí vteřin vytvoří boxování na obří plátno další ze svých uměleckých děl, celkem přirozeně zauvažuje nad tenkou hranicí mezi genialitou a šílenstvím, potažmo mezi uměním a vyprázdněným exhibováním. „Ušiovu práci považuju jednoznačně za umění, které si zaslouží respekt. Už jen proto, že u řady umělců existuje neprostupná hranice mezi jejich životem a uměleckými výtvoři. Ušio tuhle hranici ovšem stírá, on svým uměním skutečně žije. Jeho „boxovací technika“ je naprosto autentickým vyjádřením vlastních pocitů, vidění světa a základních vlastností jeho umělecké osobnosti. On sám to vysvětluje tak, že pravým uměním je samotná akce, ne výsledné dílo,“ je přesvědčen Zachary Heinzerling.

Ve filmu je také vidět, jak se oba umělci protloukají životem s minimálními finančními prostředky. Není žádným tajemstvím, že řada dokumentaristů platí svým postavám za čas, který s nimi tráví během natáčení. Neměl americký tvůrce nutkání je v nejtěžších chvílích finančně trochu podpořit? „Nikdy jsem jim neplatil, záhy bylo zřejmé, že je moje přítomnost těší. Ušio si natáčení vysloveně užíval, jakmile jsem zapnul kameru, začal pracovat více a rychleji. Také pro Noriko se stalo natáčení zásadním podnětem k pokračování její komiksové laděné série o Cutie. Pro jejich uměleckou práci byla moje přítomnost velmi přínosná.“

Zachary Heinzerling strávil se svými postavami řadu let a nějaký čas u nich i bydlel.

INSTAGRAMIÁDA #KRASAVECVEVARECH

FOTOSOUTĚŽ FESTIVALOVÉHO DENÍKU

Sobota patřila filmovým polibkům (lístky na film Jana Hřebejka *Líbánky* získává autorka horního snímku), neděli zasvěcujeme festivalovým krasavcům – mimo jiné proto, že se nám v redakci objevily tři volňásky na pondělní koncert Vojtěcha Dyky s brněnským orchestrem B-Side Band. Dostanou je autoři tří nejlepších instagramových fotografií zveřejněných s tematickým hashtagem **#krasavecvevarech**. Odešlá soutěž opět uzavíráme v 17:00 a připomínáme, že na konci festivalu vyhlásíme absolutního vítěze Instagramiády, který vyhraje chytrý telefon.

Nevíte, jak na to? Více informací o soutěži a další snímky najdete zde >

Láska jako z plakátu (Michaela Šmucrová)

Polibek před Miroslavou Němcovou (Jana Dolejšová)

Cesta do lesa naruby (Jiří Vondráček)

TODAY

UNVEILING

IN PARTNERSHIP WITH
THE 48TH KARLOVY VARY
INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

FILMS OF THE
LUX PRIZE
OFFICIAL SELECTION
WWW.LUXPRIZE.EU

EUROPEAN
PARLIAMENT
PROJECTING
CULTURAL DIVERSITY

Foto: Milan Malíček

Foto: Milan Malíček

Foto: Milan Malíček

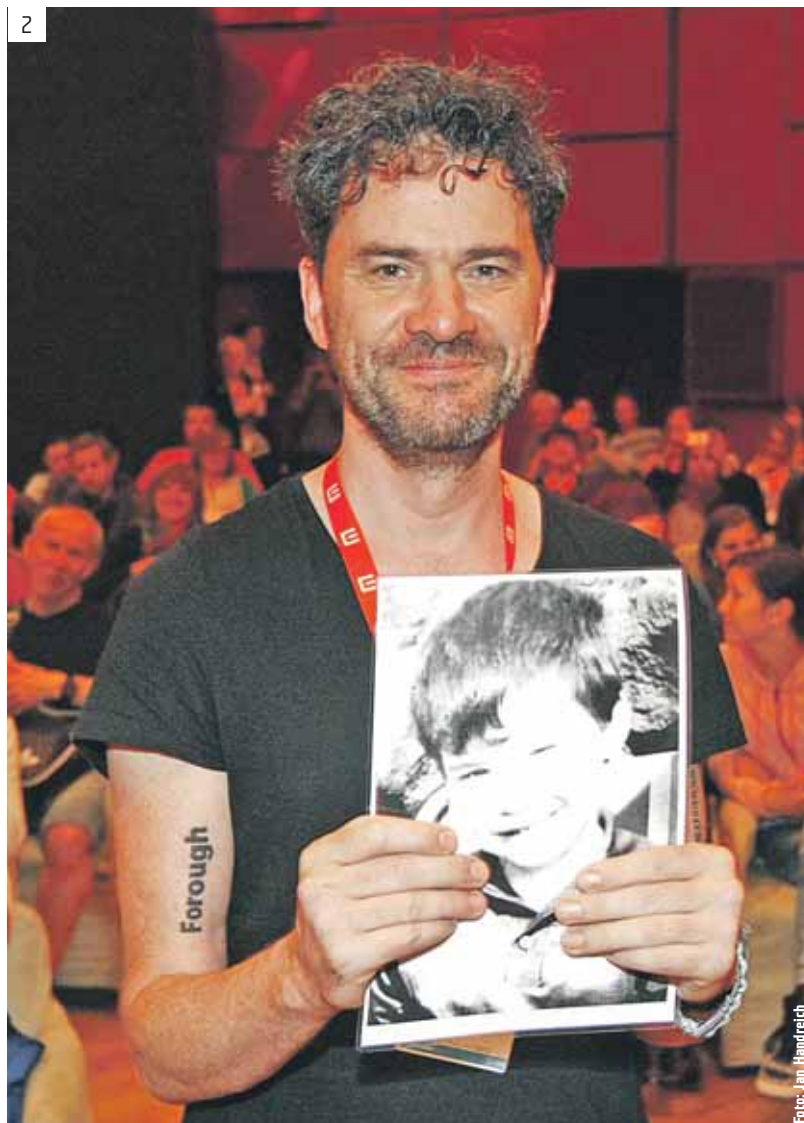

Foto: Jan Hadravský

Foto: Jan Hadravský

- 1/ Velká nádhera: své bolestné vyznání Římu servíruje Paolo Sorrentino.
- 2/ Zpátky na místě činu: Mark Cousins, který tu byl i loni, představil hned dva nové filmy, které spojuje téma dětství.
- 3/ Zrestaurovaná srdcovka: Všechny dobré rodáky uvedl dobře naladěný Vojtěch Jasný. Dostal Cenu prezidenta MFF KV.
- 4/ Dostaveníčko v parku: kompletní sestava Deseti evropských režisérů časopisu Variety.
- 5/ Muži v pozadí: za zahajovacím večerem tradičně stáli Michal (v popředí) a Šimon Cabani. Včera zahájili svou výstavu.

Mezi dnešními festivalovými hosty jsou tvůrci soutěžních filmů **Roberto Andò** (*Ať žije svoboda*), **Philippe Godeau** */1/ (11.6)* a režisérská dvojice **Joanna Kos-Krauze** a **Krzysztof Krauze**, vítězové hlavní soutěže z roku 2005, do které se vracejí s životopisným filmem *Papusza*.

Do Fóra nezávislých přivázejí své snímky režiséři **Cristóbal Arteaga Rozas** (*Smutný pach masa*) a **Jakob Lass** (*Love Steaks*). Dorazí i režiséři **Jérôme Bonnell** */2/ (Chvilke setkání)* a **Bastian Günther** (*Houston*). Rumunský režisér **Călin Peter Netzer** */3/* přiváží film *Pozice dítěte*, za nějž získal Zlatého medvěda na letošním Berlinale, a přijíždí i moldavský režisér **Igor Cobileanski**, který představí svůj film *Lekce létání* v sekci Na východ od Západu.

Sekci Zaostřeno na kurdský film bude zastupovat režisér **Hisham Zaman** */4/* krátkým filmem *Táta* a celovečerním snímkem *Než začne padat sníh*. Dva dokumentární snímky *Expedice na konec světa* a *Až na Měsíc* přiváží dánský režisér **Daniel Dencik**.

Do sekce Jiný pohled přiváží svůj snímek *Karaoke Girl* thajská režisérka **Visra Vichit-Vadakan** a již potřetí se do Varů vrací britský herec **Julian Sands**, tentokrát v divadelním představení *Pocit Haroldu Pinterovi* v režii Johna Malkoviche. **I**

ZTRACENO VE VARECH – DÍL 3.

TERÉNNÍ HRA FESTIVALOVÉHO DENÍKU NABÍZÍ VĚTŠÍ NEŽ MALÉ MNOŽSTVÍ LÁSKY

HLEDEJ, HLEDEJ MĚ MEZI KOUSKY POPELA...

Rubikova kostka vašeho oblíbeného režiséra **Michela Gondryho** má od včerejška novou majitelku. Je jí Míša z Varů, která už od nás má z loňska kopačák z filmu *Dva nula* režiséra Pavla Abraháma. Šestibarevnou kostku našla na hřišti, ne fotbalovém jako loni, ale tom s prolézačkami a skluzavkou.

Zjistit, kde se kostka nalézá, nebylo podle Míši vůbec jednoduché. Pomohli jí až na recepci v jednom z karlovarských hotelů, kde jí na mapě ukázali všechna náměstí v Karlových Varech, a tak objevili náměstí Václava Řezáče, čímž rozklíčovali nápovědu. Teď už Míše zbývá jen naučit se Gondryho kostku skládat celou – ne jen jednu stranu, jak to umí většina z nás.

Členové **Lucie** se před včerejším koncertem v Poštovním dvoře šli projít podél říčky Teplé, směr Březová. Hledali černý kočičky, ale našli jen mokré žáby. Vzali si s sebou svoje **album The Best Of**, aby dopilovali playlist na večerní vystoupení. K tomu však nedošlo, protože cestou zakopli o vykotlaný pařez a tam nejspíš céděčko vytrousili. A je tam doteď, tedy pokud ho už někdo nenašel.

Nálezce kromě podepsaného alba *The Best Of* čtveřice Koller, Kodym, Dvořák a P.B.CH. získá i podepsaný věnovací certifikát a samozřejmě chytrý telefon Vodafone Smart II, věnovaný hlavním partnerem festivalu, který vás zve i na svou hravou pláž u vířidla. To vše si můžete nálezce vyzvednout v redakci Festivalového deníku v prvním patře hotelu Thermal. **I**

Míša má Rubikovu kostku Michela Gondryho – nejen!

Lucie a její ztracené mládí